

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 19/24

Λουξεμβούργο, 30 Ιανουαρίου 2024

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-560/20 | Landeshauptmann von Wien (Οικογενειακή επανένωση με ανήλικο πρόσφυγα)

Ο αναγνωρισμένος ασυνόδευτος ανήλικος πρόσφυγας έχει δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης με τους γονείς του ακόμη και αν ενηλικιώθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας οικογενειακής επανένωσης

Υπό τις εξαιρετικές συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης πρέπει να χορηγηθεί άδεια εισόδου και διαμονής και στην ενήλικη αδελφή του εν λόγω πρόσφυγα, η οποία χρειάζεται τη μόνιμη βοήθεια των γονέων της λόγω σοβαρής πάθησης

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος πρόσφυγας έχει δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση με τους γονείς του ακόμη και αν ενηλικιώθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας οικογενειακής επανένωσης. Η οικογενειακή επανένωση πρέπει κατ' εξαίρεση να καλύπτει και την ενήλικη αδελφή σε περίπτωση που αυτή χρειάζεται τη μόνιμη βοήθεια των γονέων της λόγω σοβαρής πάθησης. Σε διαφορετική περίπτωση ο πρόσφυγας θα στερούνταν εκ των πραγμάτων το δικαίωμά του για οικογενειακή επανένωση με τους γονείς του. Το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να υπόκειται στην προϋπόθεση κατά την οποία ο ανήλικος πρόσφυγας ή οι γονείς του πρέπει να διαθέτουν κατάλυμα, ασφάλιση ασθένειας καθώς και επαρκείς πόρους για τους ίδιους και για την αδελφή.

Μετά την απόκτηση από ασυνόδευτο ανήλικο Σύρο του καθεστώτος του πρόσφυγα στην Αυστρία, οι γονείς του καθώς και η ενήλικη αδελφή του επιδίωξαν να αποκτήσουν άδειες διαμονής στην Αυστρία με σκοπό την οικογενειακή επανένωση με τον ανήλικο. Οι αυστριακές αρχές απέρριψαν τόσο τις αιτήσεις αυτές, με το σκεπτικό ότι μετά την υποβολή τους ο νεαρός Σύρος ενηλικιώθηκε, όσο και τις μεταγενέστερες αιτήσεις οικογενειακής επανένωσης.

Οι γονείς και η αδελφή προσέβαλαν τις αποφάσεις με τις οποίες απορρίφθηκαν αυτές οι μεταγενέστερες αιτήσεις ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου Βιέννης. Το εν λόγω δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει την οδηγία σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ¹. Αναφέρει μεταξύ άλλων ότι, λόγω εγκεφαλικής πάρεσης, η αδελφή εξαρτάται πλήρως και σε μόνιμη βάση από τη βοήθεια των γονέων της, οι οποίοι δεν μπορούσαν ως εκ τούτου να την αφήσουν μόνη της στη Συρία.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η οδηγία παρέχει ειδική προστασία στους πρόσφυγες. Ευνοεί ειδικώς τους ασυνόδευτους ανήλικους πρόσφυγες λόγω της ιδιαιτέρως ευάλωτης θέσης τους, παρέχοντάς τους δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης με τους γονείς τους.

Πρώτον, το Δικαστήριο κρίνει ότι **ασυνόδευτος ανήλικος πρόσφυγας ο οποίος ενηλικιώθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξέτασης της αίτησης οικογενειακής επανένωσης με τους γονείς του έχει δικαίωμα στην επανένωση αυτή** ². Ειδικότερα, το εν λόγω δικαίωμα δεν μπορεί να εξαρτάται από το πόσο

γρήγορα εξετάζεται η αίτηση. Κατά συνέπεια, η αίτηση δεν μπορεί να απορριφθεί για τον λόγο ότι ο πρόσφυγας έχει πάψει να είναι ανήλικος κατά την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης επί της αιτήσεως.

Δεύτερον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, λόγω της πάθησης από την οποία πάσχει η αδελφή του ανήλικου πρόσφυγα, αν δεν της χορηγούνταν, συγχρόνως με τους γονείς της, το ευεργέτημα της οικογενειακής επανένωσης με αυτόν, ο πρόσφυγας θα στερούνταν εκ των πραγμάτων το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης με τους γονείς του, διότι αυτοί δεν μπορούν να επανενωθούν με τον υιό τους χωρίς να φέρουν μαζί τους τη θυγατέρα τους. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα θα ήταν ασυμβίβαστο με τον ανεπιφύλακτο χαρακτήρα του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης και θα υπονόμειε την πρακτική αποτελεσματικότητά του, με αποτέλεσμα να παραγνωρίζεται τόσο ο σκοπός της οδηγίας σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης όσο και οι απαιτήσεις που απορρέουν από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον σεβασμό της ιδιωτικής και της οικογενειακής ζωής καθώς και τα δικαιώματα του ανήλικου, που η εν λόγω οδηγία πρέπει να εγγυάται.

Τρίτον, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι δεν μπορεί να απαιτείται ούτε από τον ανήλικο πρόσφυγα ούτε από τους γονείς του να διαθέτουν για τους ίδιους και για την πάσχουσα από σοβαρή πάθηση αδελφή επαρκές σε μέγεθος κατάλυμα, ασφάλιση ασθένειας καθώς και επαρκείς πόρους. Ειδικότερα, είναι πρακτικώς αδύνατο για τον ασυνόδευτο ανήλικο πρόσφυγα να πληροί τέτοιες προϋποθέσεις. Ομοίως, είναι εξαιρετικά δύσκολο για τους γονείς ενός τέτοιου ανήλικου να πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές πριν καν επανενωθούν με το τέκνο τους. Ως εκ τούτου, το να εξαρτάται η δυνατότητα οικογενειακής επανένωσης των ασυνόδευτων ανήλικων προσφύγων με τους γονείς τους από τις εν λόγω προϋποθέσεις θα στερούσε στην πραγματικότητα από τους ανήλικους το δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο της αποφάσεως και, ενδεχομένως, της σύνοψής της](#) είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία 2003/86/ΕΚ](#) του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης.

² Στην απόφαση της 12ης Απριλίου 2018, Α και S, [C-550/16](#), το Δικαστήριο έκρινε ότι ασυνόδευτος ανήλικος ο οποίος ενηλικιώνεται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας *παροχής ασύλου* διατηρεί το δικαίωμά του στην οικογενειακή επανένωση. Πλην όμως η αίτηση οικογενειακής επανένωσης πρέπει να υποβάλλεται εντός εύλογης προθεσμίας, ήτοι καταρχήν εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος ανήλικος αναγνωρίστηκε ως πρόσφυγας (βλ. [ΑΤ αριθ. 40/18](#)).